

Зачарований ліс

Дружба

Л. С. Морган

LS Morgan

Книжка Л.С. Морган

Дизайнер обкладинки: Оділь Сільва Діас

Переклад з англійської Марини Гайналії

Це художній твір. Його мета – розважити людей.

Описані імена, персонажі, місця та події – плід фантазії автора. Будь-яка подібність між аспектами суто випадкова.

ВСІ ПРАВА ЗАХИЩЕНІ

Забороняється зберігання та/або відтворення будь-якої частини цього твору будь-якими засобами - матеріальними чи нематеріальними, без попередньої письмової згоди автора.

Порушення прав правовласника тягне за собою цивільну та кримінальну відповідальність.

ЗАЧАРОВАНИЙ ЛІС: БРАТСТВО

Розповідь Л.С. Морган

Синопис: Коротка розповідь для дітей та підлітків про дружбу та дружні стосунки. Два брати вирушають на ферму своєї двоюрідної тітки, і ці діти побувають у зачарованому лісі, проживуть день із пригодами, чарами, гарним сміхом та веселощами.

Класифікація: для будь-якого віку

- Двоє дітей, рогатка та веселий сміх
- Коротка історія про чари та дружбу

Ключові слова:

Магія

Пригода

Дитячий

Веселощі

Кумедний

Гном

Ельф

ЗАЧАРОВАНИЙ ЛІС: БРАТСТВО

Того холодного ранку 31 жовтня Ніколас і Артур прокинулися бадьорими і схвильованими не тільки тому, що це був Хелловін, але й тому, що вони були на фермі своєї двоюрідної тітки. Обидва знали, що на них чекають вихідні, щоб насолодитися захоплюючими пригодами, прогулянками та веселощами.

Вони пили каву швидко, навіть під дорікаючим поглядом матері, яка хотіла, щоб вони з'їли більше за столом, де було печиво, сир, домашній хліб, кукурудзяні коржики, свіже молоко та фрукти з їхньої місцевості. Однак два брати просто хотіли піти і дослідити світ можливостей, які на них чекали.

Ніколас, восьмирічний хлопчик, був лідером і впевнено пішов стежкою, що веде до великої кавової плантації. Він був лідером не тільки тому, що він був найстаршим, але й тому, що він приймав рішення і вони робили те, що хоче саме він у всіх пригодах. П'ятирічному молодшому братові довелося витримувати всі пригоди, якими керував Ніколас, і приховувати своє захоплення.

Вони продовжили свій шлях, несучи палиці, які знайшли на землі, схвильовані пригородою, ніби не почувши попередження своєї матері, щоб не ходити на кавову плантацію через те що там можуть бути змії чи небезпечні тварини. Вона відвернулася ще до того, як побачила, що діти роблять протилежне тому, що було наказано.

- Я не боюся змій, - впевнено сказав Ніколас, на ходу постукуючи палицею по стеблах кавових рослин.

- І я теж, - сказав малюк впевненим голосом.

- Ти б злякався якби побачив хоч одну. У школі вчителька Юрема сказала, що є змії, які одразу проковтують таку дитину, як ти. Вони ось так відкривають свої великі пащі, величезні пащі, - він почав зводити

руки вище за голову брата, - і бац! Вони ковтають тебе цілком і засинають на довгий час.

Маленький хлопчик відскочив у момент "бац", але він стояв твердо, навіть з широко розплющеними очима, намагаючись не плакати. Він боявся, що його старший брат подумає, що він злякається, і що йому заборонять з ним гуляти.

- А... не хвилюйся! Тут, у Бахії, немає таких великих змій, тільки в Пантаналі, Амазонії та схожих на них місцевостях.

- Це чудово, Ніколас. Я не хочу, щоб мене з'їла сонна змія.

- Змія не з'їсть тебе поки вона спить, дурнику! Вона спочатку тебе з'їсть і засне пізніше. Щоб переварити, розумієш? Наприклад, коли мама готує багато лазаньї, і ми хочемо з'їсти всю страву, і після цього відчуваємо сонливість.

- Тоді я не хочу, щоб мене з'їла змія, що прокинулася.

- Жодна змія не з'їсть тебе.

- Ти впевнений?

- Так. Якби тебе з'їла змія, гадаю, я був би під домашнім арештом цілий місяць.

- Так, бути під домашнім арештом - не круто, - сказав молодший.

- Зовсім не круто, - сказав Ніколас.

І вони продовжували йти, стрибаючи через кущі, штурхаючи каміння та палиці, стукаючи по листям, зриваючи зелені кавові плоди і підкидаючи їх у повітря.

Раптом шум у лісі, неподалік них, змусив їх зупинитися. Здрігнувшись, вони затамували подих і не втрачали пильності, поки не вийшла цісарка.

- Ти дуже наляканий, Артуре.

- Але ж я нічого не сказав!

- Але ти схопився за мої шорти. Чи можеш відпустити, будь ласка?

Молодший брат усвідомив цей факт і зніяковіло прибрав руку.

- Я думав, що то ягуар. Тут є ягуари, Ніколас?

- Не знаю, вчитель не говорив про ягуари; питаємо у тітки Яї, але я не думаю, що вони тут є. Навіщо ягуарам гуляти кавовою плантацією? Вони м'ясоїдні. Ти знаєш, які це м'ясоїдні тварини, Артуре?

- Ні.

- Вони їдять м'ясо, тобто не їдять кущі. Ти розумієш?

- Розумію. Вони не приходять на кавову плантацію, бо не люблять кави.

Почувши коментар цієї маленької дитини, брат поклав руку на обличчя і заперечливо похитав головою.

- Мій Бог!

- Щось трапилося?

- Неважливо. Я навіть не буду нічого говорити. Краще помовчати. Пішли. Як ти гадаєш, ми знайдемо дерево, на яке можна залізти?

- Тут багато дерев, на які я можу залізти.

- Звичайно, можеш, ти ж гном, ти б легко, дуже легко піднявся на ці маленькі кавові дерева.

- Я не гном!

- Це правда, у цій зеленій сорочці та червоних шортах ти більше схожий на ельфа.

- Я не хворий, Ніколас. - Я не сказав "хворий", я сказав що схожий на ельфа, - повільно промовив він.

- Хто це?

You've Just Finished your Free Sample

Enjoyed the preview?

Buy: <http://www.ebooks2go.com>